

РЕШЕНИЕ

№ 2911

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1630** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.250 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на С. И. Т. от [населено място] срещу Заповед № 513з№2865/20.01.2020 година на Директор СДВР, с която последният наложил дисциплинарно наказание-,„Уволнение“и прекратил служебното правоотношение на С. И. Т.-Старши полицай/ВПА в 03 група на 04 сектор“ Охрана на обществения ред и оперативни обекти“ към Отдел“ Охранителна полиция“ при СДВР, считано от датата на връчване на заповедта.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспорената заповед и се иска нейната отмяна.

В съдебно заседание,оспорващият С. И. Т.,редовно и своевременно призован, се явява и поддържа жалбата.

Ответникът по оспорването-Директор СДВР- Старши комисар-гр.С., редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт П., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Съображения относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на чл.142, ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства и от личното кадрово дело, е видно, че оспорващият С. И. Т. е заемал длъжността- Старши полицаи в 03 група на 04 сектор "Охрана на обществения ред и оперативни обекти" към отдел "Охранителна полиция" при СДВР.

На 07.08.2019 година до Началника на 08 РУ при СДВР е депозирана Докладна записка относно получен сигнал в ОДЧ относно корупционни действия от страна на полицейски служители като преписката е изпратена на следовател за извършване на последващи действия.

На 08.08.2019 година до Директор СДВР е депозирана Докладна записка относно получен сигнал за корупционно поведение на служители на СДВР, в която е посочено, че на 07.08.2019 година в 11,27 часа в ОДЧ- СДВР е получен сигнал от ОДЧ-08 РУ, че около 11.22 часа на градския телефон от мобилен телефон [ЕГН] полицаи е приел сигнал от лице, представило се за Л., че на негови служители от фирма Мир Меч "Е., пътуващи с лек автомобил Опел А., рег. [рег.номер на МПС], [жк] след моста по първата спирка на МГТ в посока [населено място] им е извършена проверка от полицейски служители със служебно управляван автомобил Опел А.-бял, които са взели от водача сумата от 200 лева и от ОДЧ на 08 РУ при СДВР е направена обратна връзка с подалия сигнала, който е заявил, че на 07.08.2019 година около 10 часа негов служител М. О. е пътувал с още двама колеги със служебен автомобил с прикачено ремарке, като служители на МВР са го спрели за проверка, като са установили че за ремаркетото няма сключена застраховка, Гражданска отговорност" и са му казали, че ще го глобят и глобата е голяма, след което О. предложил сумата от 50 лева, но те са поискали 200 лева, като подателят на сигнала е предоставил телефон на О., с който е осъществен контакт, който е потвърдил изнесеното в сигнала и е дал уточняваща информация, че служебният автомобил е Опел А.-бял, но не може да посочи ДКН, описал е единия служител като пълен, с прошарена коса, около 50 годишен а за другия не може да даде описание, тъй като през цялото време е бил в служебния автомобил полицаият, който го е управлявал и му казал, че глобата е голяма и ще остане 6 месеца без СУМПС като О. дал сумата от 200 лева- една банкнота с номинал 100 лева и 5 банкноти с номинал 20 лева, след което си тръгнал и се обадил на управителя на фирмата, а О. е поканен да подаде заявление в 08 РУ и от извършената проверка на Г. системата е установено, че в посочения диапазон са били два служебни автомобила

На 08.08.2019 година с Постановление за привличане на обвиняем и вземане на мярка за неотклонение на Следовател при СГП С. И. Т. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.302,т.1, вр.с чл.301,ал.1 от НК за това, че на 07.08.2019 година в периода от 09,00 часа до 10,00 часа в [населено място] на пътя на входа на [жк], лице, което заема отговорно служебно положение- полицейски орган в Отдел "Охрана на обществения ред" към 04 сектор, Отдел "Охранителна полиция" към СДВР е поискал и приел дар в размер на 200 лева от водач на МПС- М. А. О. с ЕГН [ЕГН], който не му се следва, за да не извърши действия по служба, за което е извършило такова действие или не е извършило такова действие, като след като е констатирал, че няма застраховка "Гражданска отговорност" на ремарке, закачено към лек автомобил е следвало да извика екип на Пътна полиция и да се докладва нарушението, което служебно задължение не е извършил- престъпление по чл.302,т.1,вр с чл.301,ал.1 от НК и е взета мярка за неотклонение "Парична гаранция" в размер на 2000 лева.

Със Заповед №513з-5822/09.08.2019 година Директор СДВР образувал

дисциплинарно производство срещу младши инспектор С. И. Т.- старши полицаи / ВПА/ в 03 група на 04 сектор“ Охрана на обществения ред и оперативни обекти“ към Отдел“ Охранителна полиция“при СДВР, отстранил от длъжност временно С. И. Т. и разпределил да му бъдат иззети служебната карта, личен знак и служебното оръжие, считано от датата на запознаване със заповедта, определил дисциплинарно разследващ орган в състав- Председател- Главен инспектор Д. С. Д., В.- Началник на 04 сектор“ Охрана на обществения ред и оперативни обекти“ към Отдел“ Охранителна полиция“при СДВР и членове- старши инспектор Е. П. Д.- Началник на група“ Организация и контрол на патрулно постовата дейност“ на 01 сектор“ Охрана и пропускателен режим“ на 01 сектор“ Организация на охранителната дейност“ към Отдел“Охранителна полиция“при СДВР инспектор В. С. А.- полицейски инспектор в IV степен в Група“ Организация и контрол на патрулно- постовата дейност“ на 01 Сектор“ Организация на охранителната дейност“ към отдел“ Охранителна полиция“ при СДВР, инспектор Д. Д. Д.- полицейски инспектор III степен в 01 група“Териториална полиция“на 02 Сектор“ организация и контрол на териториална полиция, към Отдел“ Охранителна полиция“ при СДВР и М. Б. Б.-младши експерт в 02 Сектор „Дисциплина, СДВР, посочил дисциплинарно- разследващият орган да запознае държавния служител със заповедта срещу подпис и да му разясни правото му да участва в дисциплинарното производство самостоятелно или да бъде подпомаган в защита си от посочен от него служител на МВР и определил срок за приключване на дисциплинарното производство до 31.10.2019 година.

Заповедта за образуване на дисциплинарното производство е връчена лично срещу подпис на оспорващия Т. на дата 12.08.2019 година/ видно от разписката , неразделна част от заповедта, приложена на гърба на лист 46 от делото/.

На 12.08.2019 година дисциплинарно- разследващият орган депозирал Покана за даване на писмени обяснения до оспорващия/ с подробно посочени въпроси,на които Т. следва да отговори.

Поканата за даване на писмени обяснения е връчена лично на оспорващия на 12.08.2019 година в 12.12 часа.

На 13.08.2019 година оспорващият депозирал писмени обяснения до Председателя на дисциплинарната комисия, в които подробно изложил какво точно се е случило.

Обясненията са приети от Директор СДВР на дата 03.12.2019 година.

На 28.10.2019 година, Председател на дисциплинарно- разследващия орган депозирал Предложение до Директор СДВР,с което поискал срокът на дисциплинарното производство срещу Т. да бъде удължен с още един месец ,считано от 01.11.2019 година.

Със Заповед № 513з-7596/28.10.2019 година Директор СДВР удължил срока на дисциплинарното производство, образувано срещу Т. с един месец,считано от 01.11.2019 година до 01.12.2019 година.

Заповедта за удължаване на срока е връчена на оспорващия на 29.10.20198 година лично срещу подпис.

На 19.11.2019 година дисциплинарно-разследващият орган изготвил Обобщена справка, с която е предложено на старши полицаи С. И. Т. да бъде наложено дисциплинарно наказание- Уволнение и прекратяване на служебното му правоотношение.

На 19.11.2019 година до оспорващия е изпратена Покана за запознаване с

обобщената справка, връчена му на дата 20.11.2019 година.

На 20.11.2019 година оспорващият се е запознал с обобщената Справка лично срещу подпис.

На 22.11.2019 година до Директор СДВР е изготвено Становище относно проведено дисциплинарно производство срещу държавен служител С. И. Т., прието от Директор СДВР на дата 04.12.2019 година.

На 04.12.2019 година Директор СДВР депозирал Покана за даване на писмени обяснения във връзка с приключило дисциплинарно производство на С. И. Т., връчена му на 06.12.2019 година в 14,40 часа, с отбелязване, че няма да дава допълнителни обяснения.

На 09.12.2019 година е съставен Протокол за отказ за даване на писмени обяснения до дисциплинарно-наказващия орган от служителя С. И. Т., подписан от двама служители.

С Протокола Директор СДВР се е запознал на дата 09.12.2019 година.

На 20.01.2020 година Директор СДВР издал оспорената Заповед № 513з-2865, с която наложил на оспорващия С. И. Т. дисциплинарно наказание- Уволнение и прекратил служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта.

Последната е връчена лично срещу подпис на Т. на 23.01.2020 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства.

От приложената Справка от Единната информационна система за противодействие на престъпността, постъпила в АССГ на 02.06.2020 година е видно, че за извършеното от С. И. Т. престъпление по чл.302,ал.1, вр. с чл.301,ал.1 от НК е образувано съдебно дело на 07.11.2019 година, регистрирано в СГС по НОХД № 4575/2019 година, неприключило.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспорената Заповед 513з № 2865/20.01.2020 година на Директор СДВР, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта е издадена от компетентен по смисъла на чл.204,ал.1, т.3 от ЗМВР орган-това е Директор СДВР, на когото изрично нормата на чл.207,ал.1, т.2 от ЗМВР е предоставила правото да бъде дисциплинарно-наказващ орган по смисъла на чл.207,ал.1,т.2 от ЗМВР за всички нарушения/ като ръководител на структурите по чл. 37/ а това са : главните дирекции, областните дирекции, дирекциите, Специализираният отряд за борба с тероризма; административните дирекции; А. на МВР; Медицинският институт на МВР, научноизследователските и

научно-приложните институти/ - за държавните служители на младши изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности. Установено е още, че длъжността, която е заемал оспорващият е младши изпълнителска/ аргумент от Класификатора на длъжностите в МВР, утвърден със ЗАПОВЕД № 8121з-212 ОТ 24 ФЕВРУАРИ 2015 година ОТНОСНО УТВЪРЖДАВАНЕ НА КЛАСИФИКАТОР НА ДЛЪЖНОСТИТЕ В МВР в сила от 24.02.2015 година на Министър на вътрешните работи. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Г. И. Х. е назначен със Заповед на Министъра на вътрешните работи от 20.02.2018 година на длъжността- Директор СДВР и на която длъжност продължава да служи и към момента/ при съобразяване с обстоятелството, че СДВР има статут на Областна дирекция на МВР на територията на [населено място] по аргумент от разпоредбата на чл.чл.9,ал.2 от Правилника за устройството и дейността на МВР- сочища, че областната дирекция на МВР в С.-град се нарича Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Заповедта не отговаря на изискванията за форма и не съдържа предвидените в чл.210 от ЗМВР задължителни реквизити:извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението;разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В заповедта липсва посочено конкретно нарушение по чл.203 от ЗМВР- виновно е нарушил т.15 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР- държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме, т.19. държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява, т.20 – държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си, т.42- държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел, т.49- държавният служител не участва в корупционни прояви,т.50- държавният служител проявява нетърпимост към корупционно поведение и т.51 държавният служител се противопоставя и е длъжан да информира своите началници или съответните органи за всеки акт на корупция, достигнал до неговото знание от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР,но деянията, за които е наложено дисциплинарно наказание “Уволнение на оспорващия, не са конкретно визирани, а представляват описание на извършеното от него престъпление, посочено в Обвинителния акт и в Постановлението за привличане като обвиняем от 08.08.2019 година на Следовател при СГП. Самото подвеждане на престъплението към норми на Етичния кодекс не може да доведе до извод, че в заповедта е посочено конкретно нарушение на тези правила, а напротив в заповедта навсякъде се твърди, че оспорващият е взел подкуп, който не му се следва.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Дисциплинарната отговорност е лична, като всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност и правилата на Етичния кодекс за

поведение на държавните служители в МВР. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически осъщественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. От своя страна, действащата по време на извършване на нарушението и по време на налагане на наказанието-ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-470 от 27 април 2015 година за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи--в чл.3 е посочено, че дисциплинарната практика обхваща упражняването на дисциплинарната власт, действията по изпълнение и обжалване на заповедите за налагане на дисциплинарни наказания и предприемането на мерки за укрепване на дисциплината. В чл.4 от Инструкцията е посочено, че нарушение на служебната дисциплина е това противоправно деяние, което е извършено умишлено или по непредпазливост от служител на МВР и е обявено за наказуемо от ЗМВР, Закона за държавния служител (ЗДСл) или Кодекса на труда (КТ). Съгласно чл. 19е от Закона за специални разузнавателни средства Служители в Държавна агенция "Технически операции" са:

1. държавните служители, които пряко осъществяват дейности по прилагане на специални разузнавателни средства; държавните служители;лицата, работещи по трудово правоотношение.За държавните служители по ал. 1, т. 1 се прилагат разпоредбите относно държавната служба в [Закона за Министерството на вътрешните работи](#). Статутът на държавните служители по ал. 1, т. 2 се урежда със [Закона за държавния служител](#). Служителите по ал. 1 се назначават от председателя на Държавна агенция "Технически операции".

Държавните служители в МВР изпълняват служба на държавата и техният правен статус, както на всеки държавен служител, се определя от волята на държавата, обективирана в актове на публичното право и в частност на административното. Държавен служител е конституционно понятие. Чл.116, ал.1 от Конституцията на РБ определя държавните служители като изпълнители на волята и интересите на нацията. В чл.2,ал.1 от ЗДСЛ е дадено легално определение на понятието държавен служител- това е лице, което по силата на административен акт за назначаване заема платена щатна длъжност в държавната администрация и подпомага органа на държавна власт при осъществяване на неговите правомощия . Фактът, че правният статус на държавните служители по чл.142,ал.1,т.1 от ЗМВР,е регламентиран в специалния закон,не означава,че по същността си те са някаква категория служители на държавата извън останалите, които изпълняват държавна служба. Държавните служители в МВР са част от конституционното понятие „ държавен служител“. ТР№2/26.02.2014 година на Общото събрание на ВАС на РБ. Длъжностите, които се заемат от държавните служители, се определят в Единен класификатор на длъжностите в администрацията, който се приема от Министерския съвет и се обнародва в "Държавен вестник." Легална дефиниция на понятието длъжност в администрацията е дадено в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията,според която „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за

отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. От своя страна, ЗДСЛ не дава определение на понятието „държавна служба“. Такова определение няма и в действащото българско законодателство и то се извежда от теорията. Държавната служба е трайно изградена институция, осигуряваща постоянното и непрекъснато функциониране на държавния апарат за реализиране на държавни цели и задачи. Държавна служба съществува не само при държавните административни органи, но при другите органи, осъществяващи държавни функции. Държавната служба не е непосредствено свързана с производството на материални ценности, тя не е материално-производствена дейност, но тя може да бъде дейност по подготвяне на условията за осъществяване на материално производство.

Държавната служба е институция на държавата и има за основно предназначение да реализира държавната политика, държавните интереси, както и обществения интерес, представен в държавната политика. Функционирането на държавната служба е свързано с упражняването на държавна власт и при осъществяването ѝ винаги се действа от името на държавата, и затова държавната служба е израз на държавно-властнически правомощия, и нейното нормално функциониране се гарантира от държавната власт, като при нужда за целите на изпълнение на задачите на държавната служба може да се прибегне и до държавна принуда. Държавната служба се осъществява на основата на правото-тя е правно регламентирана и представлява система от правни норми, общи и специални, които уреждат принципите и правилата на осъществяване на държавната служба, правата и задълженията на държавните служители, отговорността и зависимостта между функционирането на държавната служба в различните държавни органи и звена. Като обобщение може да се каже, че държавната служба е изградена с цел да се организира постоянното осъществяване на функциите на държавата. Държавната служба е правно регламентирана, свързана с упражняването на държавната власт, дейност за осигуряване на трайното и непрекъсваемо функциониране на държавния апарат. Тя е административно-правен институт. Понятието „държавна служба“ е дефинирано и в Решение № 5/1993 на КС на РБ, който сочи **„че най-общо държавната служба е дейност по осъществяване на функциите на държавата. Тази дейност се извършва от името на държавата и за реализиране правомощията на предвидените в Конституцията нейни органи. За нея се предвижда и обикновено се получава възнаграждение. Това не е дейност, непосредствено свързана с производството на материални ценности. Този най-общ смисъл на понятието "държавна служба" обаче не изключва и особеностите, с които то се употребява в Конституцията и които то придобива в зависимост от конкретното си систематично място и от съответния правен институт, с който е пряко свързано.“**

Събраните по делото доказателства, сочат че при наличие на данни за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина/ а нарушение на служебната дисциплина според чл.4 от Инструкцията, нарушение на служебната дисциплина е това противоправно деяние, което е извършено умишлено или по непредпазливост от служител на МВР и е обявено за наказуемо от ЗМВР, Закона за държавния служител (ЗДСл) или Кодекса на труда (КТ).

В съответствие с разпоредбата на чл.31 от Инструкцията при постъпили данни за

извършено тежко нарушение на служебната дисциплина прекият ръководител на държавния служител, извършил нарушението, незабавно изготвя предложение по образец до органа по чл. 207, ал. 1 ЗМВР, с което предлага да бъде образувано дисциплинарно производство и да бъде определен дисциплинароизследващ орган.

В случая, дисциплинарно-наказващият орган на основание чл.207,ал.1 т. 2 от ЗМВР и действащ като орган по назначаването- Директор СДВР издал Заповед № 513з-5822/09.08.2020 година за образуване на дисциплинарно производство срещу оспорващия,открил дисциплинарно дело,определил дисциплинарно разследващия орган в състав изрично посочен в заповедта, определен е срок за завършване на дисциплинарното разследване.Заповедта за образуване на дисциплинарното производство е със съдържанието, посочено в чл. 34,ал.2 от Инструкцията-изготвена е по образец и в нея са посочени постъпилите данни, извършителят, дисциплинарното нарушение, предвиденото наказание, дисциплинароизследващият орган, на когото се възлага разследването,срокът за извършване на разследването и правата на държавния служител, срещу когото е образувано дисциплинарното производство.

Настоящият съдебен състав намира,че дисциплинарно- разследващият орган е определен в съответствие с изискванията на чл.37 от Инструкцията- предложените участници за дисциплинароизследващ орган по възможност трябва да бъдат съобразени с длъжността на държавния служител, срещу когото е образувано дисциплинарното производство,да бъдат компетентни в областта, предмет на дисциплинарното производство, и да не са участвали в извършени предварителни проверки, по които е образувано дисциплинарното производство/ като съставът на дисциплинарно-разследващия орган не е участвал в преди това образувани предварителни проверки на оспорващия.

За резултатите от дисциплинарното разследване е изготвена Обобщена Справка рег. № 513р-933368/19.11.2019 година,съответстваща по съдържание на чл. 50 от Инструкцията—чрез посочване на повода за образуване на дисциплинарното производство, получените предварителни данни, установената фактическа обстановка, извършителят на нарушението,събраните доказателства, нарушените разпоредби, правното основание за предлаганото дисциплинарно наказание или за прекратяване на дисциплинарното производство. Оспорващият след отправена покана е поканен да се запознае с Обобщената справка,същият е запознат лично срещу подпис на 20.11.2019 година, но не е упражнил правото си да даде възражения срещу нея .Дисциплинарно-разследващият орган е изготвил Становище относно наличието на предпоставки за реализиране на дисциплинарната отговорност на Т. като дисциплинарно разследващото производство е приключило в определения от дисциплинарно-наказващия орган срок.Дисциплинарно-разследващият орган приключил дисциплинарното разследване в срока ,определен от дисциплинарно-наказващия орган като срокът е удължен от страна на Дисциплинарно –наказващия орган със Заповед от 19.11.2019 година и изготвил Становище съобразно разпоредбата на чл.207,ал.12 от ЗМВР. Изготвеното становище е в съответствие с разпоредбата на чл. 53 от Инструкцията-в Становището по [чл. 207, ал. 12 ЗМВР](#) освен реквизитите от обобщената справка се включва и оценка на допълнителните обяснения и възражения на държавния служител въз основа на събраните доказателства и се посочва наличието или липсата на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност,като в конкретния случай е посочено, че следва на оспорващия да се ангажира дисциплинарната отговорност чрез налагане на дисциплинарно наказание-„Уволнение“.Дисциплинарното дело е докладвано на дисциплинарно-разследващия орган, който след запознаване със същото/ материалите от

дисциплинарното разследване са постъпили при него на дата 04.12.2019 година и на дата 20.01.2020 година Директор СДВР издал оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

След получаване и анализиране на събраните в хода на дисциплинарното разследване доказателства дисциплинарно-наказващият орган е поискал писмените обяснения на нарушителя, но същият е отказал да даде такива, а отказът е удостоверен с подписа на двама служители и съставен протокол за отказа за даване на писмени обяснения. Наред с това дадените от страна на оспорващия писмени обяснения в хода на дисциплинарното производство са приети от дисциплинарно-наказващия орган на дата 03.12.2019 година/ с отбелязване- Приех обясненията- директор СДВР- Главен комисар- Г. Х./

Следва да бъде отбелязано, че в разпоредбата на чл.206,ал.1 от ЗМВР е вменено задължение на дисциплинарно-наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения,като законодателят е използвал съюза„или“,което означава алтернатива,а не кумулация.Редът за приемане и изслушване на държавния служител, който е извършил дисциплинарно нарушение е регламентиран в ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-470 ОТ 27 АПРИЛ 2015 Г. ЗА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ДЕЙНОСТТА ПО УСТАНОВЯВАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНИ НАРУШЕНИЯ И НАЛАГАНЕ НА ДИСЦИПЛИНАРНИ НАКАЗАНИЯ, СЪБИРАНЕТО И ОБРАБОТКАТА НА ИНФОРМАЦИЯ ЗА СЪСТОЯНИЕТО НА ДИСЦИПЛИНАТА И ДИСЦИПЛИНАРНАТА ПРАКТИКА В МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИИздадена от Министерството на вътрешните работи,Обн. ДВ. бр.34 от 12 Май 2015г., в чийто член 23 е посочено, че след постъпване на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител дисциплинарнонаказващият орган задължително извършва действията по [чл. 206, ал. 1 - 4 ЗМВР/ в това число и](#) да изслуша държавния сулжител или да приеме писмените му обяснения преди да наложи дисциплинарното наказание. В конкретния случай по делото се съдържат доказателства, че дисциплинарно-наказващият орган е поканил оспорващия да даде писмени обяснения, той е отказал да даде такива, и наред с това е приел писмените му обяснения по конкретно извършените нарушения.

Изпълнена е процедурата, регламентирана в чл. 207 от ЗМВР. Служителят е запознат срещу подпис както със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, разяснена му е възможността да дава обяснения (което впоследствие е упражнил),да представя доказателства и да бъде подпомаган в защитата си от друг служител на МВР, като е посочил, че не желае защита от друг служител. Тъй като срокът на дисциплинарното разследване се е оказал недостатъчен,е изготвено от дисциплинарно-разследващия орган Предложение за удължаване срока на същото до дисциплинарно-наказващия орган, а последният със Заповед от 28.10.2019 година удължил срока на дисциплинарното разследване до 01.12.2019 година, като отново служителят е запознат със заповедта за удължаване на срока на дисциплинарното разследване и то лично срещу подпис на дата 29.10.2019 година. Удължаването срока на дисциплинарното производство е извършено в съответствие с разпоредбата на чл.46 и чл.47 от Инструкцията- органът по [чл. 207, ал. 1 ЗМВР](#) може с писмена заповед, изготвена по образец, да удължи срока на дисциплинарното производство, копие от която се изпраща незабавно в дирекция "Човешки ресурси". Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарното производство, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване

на дата и час, като предложението за удължаване на срока за разследване следва да е постъпило при компетентния орган не по-късно от три дни преди изтичане на определения срок за приключване на дисциплинарното производство/ в случая предложението за удължаване на срока е постъпило на 28.10.2019 година, а определеният срок изтича на 31.10.2019 година/.

За резултатите от дисциплинарното разследване е изготвена Обобщена Справка № 513р-93368/19.11.2019 година, съответстваща по съдържание на чл. 50 от Инструкцията – чрез посочване на повода за образуване на дисциплинарното производство, получените предварителни данни, установената фактическа обстановка, извършителят на нарушението, събраните доказателства, нарушените разпоредби, правното основание за предлаганото дисциплинарно наказание или за прекратяване на дисциплинарното производство. Оспорващият след отправена покана е поканен да се запознае с Обобщената справка, същият е запознат лично срещу подпис, но не е упражнил правото си да даде възражения срещу нея. Дисциплинарно-разследващият орган е изготвил Становище относно наличието на предпоставки за реализиране на дисциплинарната отговорност на Т., като дисциплинарно разследващото производство е приключило в определения от дисциплинарно-наказващия орган срок и удължен такъв до 01.12.2019 година. Дисциплинарно-разследващият орган приключил дисциплинарното разследване в срока, определен от дисциплинарно-наказващия орган, и изготвил Становище съобразно разпоредбата на чл. 207, ал. 12 от ЗМВР. Изготвеното становище е в съответствие с разпоредбата на чл. 53 от Инструкцията – в Становището по [чл. 207, ал. 12 ЗМВР](#) освен реквизитите от обобщената справка се включва и оценка на допълнителните обяснения и възражения на държавния служител въз основа на събраните доказателства и се посочва наличието или липсата на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като в конкретния случай е посочено, че следва на оспорващия да се ангажира дисциплинарната отговорност чрез налагане на дисциплинарно наказание – „Уволнение“.

Дисциплинарното дело е докладвано на дисциплинарно-разследващия орган, който след запознаване със същото в съответствие се предоставеното му правомощие по чл. 56, т. 3 от Инструкцията, а решението за реализиране на дисциплинарната отговорност е реализирано в рамките на предвидения по чл. 58 от Инструкцията – срок – двумесечен срок от първоначалното постъпване на материалите при него/ материалите от дисциплинарното разследване са постъпили при него на дата 04.12.2019 година и на дата 20.01.2020 година Директор СДВР издал оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание, но при издаването на заповедта, са допуснати нарушения на материално.

Посочените в заповедта дисциплинарни нарушения обаче изцяло съвпадат с изпълнителното деяние, предмет на обвинението срещу С. И. Т., за което е привлечен като обвиняем и е образувано Досъдебно производство № 32707.08.2019 година по описа на СО-СГП, пр. пр. № 17508/2019 година по описа на СГП, което е недопустимо предвид нормата на чл. 66 от Инструкцията – в мотивите на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание не се посочват като нарушения на служебната дисциплина състави по смисъла на Наказателния кодекс (НК), а само дисциплинарни нарушения по смисъла на ЗМВР. Вярно е, че по силата на чл. 194, ал. 3 от ЗМВР държавните служители в МВР носят дисциплинарна отговорност, независимо от това, че деянията им могат да бъдат основание за търсене на друг вид отговорност и дисциплинарната отговорност може да бъде реализирана независимо от наказателната само в случаите, когато дисциплинарното нарушение едновременно съставлява и престъпление и в този случай действа презумпцията за невинност. Но описаните фактически състави на извършеното дисциплинарно нарушение

изцяло съвпадат с изпълнителното деяние на престъпление по чл.302 и чл.301 от НК- подкуп, без да има посочени ясни и конкретни нарушения на ЗМВР или на Етичния кодекс. Това е недопустимо и съдебната практика на ВАС е категорична по този въпрос. Така в Решение № 72/05.01.2016 година, постановено по адм. дело №1257/2016 година по описа на ВАС, е посочено „ че за да се приемат в случая за установени и доказани обстоятелства, които осъществяват и състав на престъпление, за извършването на което нарушителят е привлечен и като обвиняем, при спор по фактите следва да е налице влязла в сила осъдителна присъда на наказателен съд или влязло в сила решение на гражданския съд, с което се установяват престъпни обстоятелства по предявен иск по чл. 124, ал. 5 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК). Дисциплинарно- наказващият орган е приел за установени и доказани факти, които имат характер на престъпни обстоятелства, при липса на влязла в сила осъдителна присъда относно тези обстоятелства“. По делото не е спорно, че няма влязла в сила присъда по образуваното против Т. наказателно производство за престъпление по чл.302,врс чл.301 от НК- подкуп от НК/ а напротив образувано е съдебно производство ,което все още не е приключило..Съгласно законата презумпция същият се счита за невинен до доказване на противното, а по същество служителят е уволнен именно заради извършването на деяние, попадащо изцяло в хипотезата на визираното по-горе престъпление – т.е. уволнението му е резултат на недоказано виновно извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 203, ал. 1 от ЗМВР.

„Дисциплинарнонаказващият орган е приел за установени факти - извършването на определени действия от страна на служителя, които действия осъществяват състав на престъпление по НК – чл. 302, вр с чл.301 от НК.Извършеното от служителя деяние, по отношение на което поначало вярно е прието, че е несъвместимо с етичните правила и уронва престижа на службата, се осъществява и състав на престъпление съгласно НК. Т.е. с едно и също деяние служителят е осъществил едновременно състав на престъпление и състав на дисциплинарно нарушение. Или казано по друг начин, елемент от фактическия състав на конкретното дисциплинарно нарушение (така както са описани фактите в заповедта) е извършването от страна на служителя на престъпление по чл. 150, ал. 1 от НК. За да се приемат за доказани фактите, описани в заповедта, които факти покриват и състав на престъпление, е необходимо наличие на влязла в сила осъдителна присъда. Съпричастността на едно лице в извършването на каквото и да е престъпление се установява единствено и само с влязла в сила осъдителна присъда. Законът допуска едно изключение от установеното правило и то е при произнасяне с решение на гражданския съд по предявен иск с правно основание чл. 124, ал. 5 от ГПК в изчерпателно посочени хипотези.

Когато с едно и също деяние едновременно се осъществява състав на дисциплинарно нарушение и състав на престъпление или когато извършването на престъплението е част от състава на дисциплинарното нарушение, то в тези случаи няма пречка да се търси както наказателна, така и дисциплинарна отговорност на служителите, но дисциплинарната отговорност се поставя в зависимост от установяването на факта на извършеното престъпление (т.е. от установяването на престъпни обстоятелства), което може да стане в случая единствено с влязла в сила присъда на наказателен съд. Не случайно законодателят е предвидил първо, че сроковете по чл. 195, ал. 4 от ЗМВР започват да текат от влизане в сила на присъдата и второ – че осъждането за умишлено престъпление от общ характер представлява отделно и самостоятелно тежко нарушение на служебната дисциплина. Ако се приеме, че дисциплинарнонаказващият орган има правомощия да налага наказание за деяние, което от фактическа страна покрива състав на престъпление,

преди да е налице влязла в сила присъда, то на практика би се стигнало до неприлагането на разпоредбата на чл. 203, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, до обезмисляне на нейното съществуване и до нарушаване на презумпцията за невиновност. Приемайки нормите на чл. 203, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и чл. 195, ал. 4 от ЗМВР законодателят е предвидил, че дисциплинарнонаказващият орган преди да наложи наказание в цитираната по-горе хипотеза, следва да изчака влизането в сила на осъдителна присъда на наказателния съд. В противен случай се губи смисълът на изключението, регламентирано в нормата на чл. 195, ал. 4 от ЗМВР - сроковете за налагане на дисциплинарни наказания за деяния, които осъществяват и състав на престъпления, да текат от влизане в сила на присъдата, а не от откриване на нарушението.

В случая служителят, срещу когото е образувано дисциплинарно производство за поведение, несъвместимо с етичните правила и уронващо престижа на службата, когато това поведение от фактическа страна покрива и състав на престъпление, за което е привлечен и като обвиняем, може да бъде отстранен по реда на чл. 69 от НПК или по реда на чл. 214 от ЗМВР при наличието на предпоставките, визирани в закона. При всички случаи обаче дисциплинарнонаказващият орган, преди да се произнесе със заповед за уволнение, трябва да изчака произнасянето на наказателния съд и влизането в сила на осъдителната присъда, която по силата на чл. 300 от ГПК и чл. 413 от НПК е задължителна за всички органи, съдилища, лица и организации. Безспорно е налице преюдициалност на спора по образуваното наказателно производство по отношение на дисциплинарното производство. Необходимостта да се изчака влизането в сила на осъдителна присъда е с оглед обстоятелството, че престъпления и престъпни обстоятелства, съгласно българското законодателство, могат да се установяват само по два начина: 1. от наказателния съд, чрез осъдителна присъда, и 2. по реда на чл. 124, ал. 5 от ГПК, при изчерпателно изброени хипотези, в които граждански съд може да се произнесе по предявен иск за установяване на престъпно обстоятелство. Никой друг – било то административен орган или съд, различен от посочените по-горе, не разполага с компетентността да установява престъпни обстоятелства дори и инцидентно във връзка с решаването на друг спор, който му е подведомствен или подсъден. Приемането на обратното би довело до нарушаване на презумпцията за невиновност. Следователно, за да се приемат за установени и доказани обстоятелства, които осъществяват и състав на престъпление съгласно българския наказателен закон, следва да е налице влязла в сила осъдителна присъда на наказателен съд или влязло в сила решение на гражданския съд, с което се установяват престъпни обстоятелства по предявен иск по чл. 124, ал. 5 от ГПК.

Всичко това води до извод, че дисциплинарното нарушение, за което на П. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, не е доказано, оспорената заповед е постановена при липса на материалните предпоставки за издаването ѝ.

В този смисъл е налице съдебна практика-Решение № 2439 от 09.01.2015 г. по административно дело № 6893/2014 г. по описа на ВАС, Решение № 12632 от 23.10.2014 г. по административно дело № 5694/2014 г. по описа на ВАС, и други. Подобни мотиви са изразени и в Решение № 13940/24.10.2013 година по адм. едло 0 1044/2013 година на ВАС, в Решение № 6555/25.05.2017 година по адм. дело № 5868/2016 година на ВАС, Решение № 5452/11.05.2020 година по адм. дело № 8320/2019 година, V отделение на ВАС.

Липсата на извършено нарушение на служебната дисциплина, допуснатите нарушения на процесуално-правните разпоредби и на материалния закон и несъответствието на заповедта с целта на закона, водят до извода, че дисциплинарната отговорност на оспорващия е неправилно ангажирана от страна на дисциплинарно-наказващия орган и то без да са изяснени фактите и

обстоятелствата, водещи до налагане на дисциплинарно наказание, което предпоставя отмяна на заповедта, като неотговаряща на условията за редовно действие на административните актове.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на чл.143 от АПК , претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. Оспорващият не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл.172,ал.2 АПК, Административен съд София-Град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 513з№2865/20.01.2020 година на Директор СДВР, с която последният наложил дисциплинарно наказание-„Уволнение“и прекратил служебното правоотношение на С. И. Т.-Старши полицай/ВПА в 03 група на 04 сектор“ Охрана на обществения ред и оперативни обекти“ към Отдел“ Охранителна полиция“ при СДВР, считано от датата на връчване на заповедта.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК,ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК

СЪДИЯ: